ALOYSII COLLA ILLUSTRATIO GENERIS DYSODII ADDITA ICONI NONDUM COGNITA SPECIEI, QUAM...

ALOYSII COLLA

ILLUSTRATIO GENERIS DYSODII

ADDITA ICONE NONDUM COGNITA SPECIEI, QUAM DIFARICATI
NOMINE DESIGNARUNT BOTANICI.

ALOYSII COLLA

ILLUSTRATIO GENERIS DYSODII

ADDITA IGONE NONDUM COGNITA SPECIEI, QUAM DIVARICATI
NOMINE DESIGNABUNT BOTANICI.

Lecte die 20 decembris 182

Inter innumerabilium, et rarissimarum specierum semina ab egregio viro de Botanice optime merito M. D. Bertero ex Antyllis duobus ab hine annis humaniter missa, nonnulla presertim curavi nomine Dysodii divaricati praenotata, atoole econs tum mibi prorsus incognitum.

Diligenter sata in olla aprilis proxime clapso mense mox memorata semina, plantulae exortae sunt, quae modico caloris gradu expositae, ao sedulo cultae florucrunt mense septembris, et semina matura praebucurat.

Attento examini subjectis fructificationis partibus, pro certo habui pulchellam plantam ad Syngenciam Polygumiam necessarism, adque cory miliferarum familiam pertinentem, novum genes constituere a Polymnia, Wedelia, Meina, et Melampodio non valde distinctum, coodemque characteres praescious praesefera ab illustri Richard constitutoscirca suum Dysodium divaricaium, quos retulerant clarissimi Persoonius (1) ac Poireilus (2); tamen nonnullas fillustrationes adhuc mereri, et jure iconem esse proferendam, quam'nemo ante publicavit.

Pro viribus propositum assequi conatus, gravissimo, illustres viri, judicio vestro hasce meas observationes committo.

Et primo quidem, si genera, Linneso dore, a tanto vivo statuta capendamu a, planta nastra ludi inter Melanpodium, et Polymnium: nihil inde mirum, si celebertimi viri Hamboldt, et Kuntl candem Melampodit pulndur inmine, ceu nostrae similitama designaverist, uti cuesto unter accurata ejustem planta descriptione (3), aeceno a specimine a hamiciwimo Bulbisio mecun besevole communicato.

Axi Mchampodii genus refert receptaculum palancemu; in Dyradio unten et andam, an am unean puncis asgraticalibidis adsperuse, quibus instructum cue observado (fig. 6), et ques palesa cerastit Humbodhimu suscerus seus decidunte reapes persistuta, partiem alpivis, flooque receptaciol socio-attinuata, et verae venae sunt, quae in receptaciol sicco-oculis citamis indis perspiciantur (fig. 7); puncia enim quibus adsperase sunt evanecunt, uti in glandisi pellicidis frequenter contingii, e quod humer, quo replebantur

⁽¹⁾ Pers. syn. pl. 2. 48q.

⁽a) Encycl. meth. supp. 11. 531.

⁽³⁾ Humb, ex Kunth nov. gen, et sp. p. 272, vol. 4.

exsiccatione decedat : insuper aliae Melampodii stirpes referunt paleas oblongas, plus, minusve lanceolatas, et perspicue a receptaculi substantia distinctas,

2.* In Melampodiis semen, seu Achenium (1), ut Humboldtii vocabulo utar, est palea capsulari inclusum, quae pappus monophyllus vulviformis a Linnaeo nuncupatur (2): at semina in nostra planta videntur revera nuda (fig. 8), nam palea ab Humboldtio descripta considerari potius debet veluti testa tegens endopleuram, quum ab amygdalo naturaliter haud secedat, ipsa autem sublata, remaneat semen una tantum pellicula tectum, quae verum est endopleura : accedit pappum, et palcam non constituere seminum partem, sed potius tamquam appendices, seu bracteolas esse conspiciendas, quarum ope semina nuda securius tuentur, et undique a natura ipsa disseminantur.

Verum est a Clarissimis Lagasca respectu Melampodii, et Rob. Brown respectu Alcinae, et Dysodii novam inductam fuisse glossologiam, juxta quam considerarunt exterius tegmentum seminum tamquam squamam, uti vocant , periclini exterioris (calycis); sed mihi datum non fuit nec paleas, neque squamas perspicere; etsi oculis bene armatis lacinias calycinas, indeque receptaculum diligenter,

⁽¹⁾ Achena Neck, Achenium Rick, Akena fl. fr. Acenium Link, appellatur fructus monospermus exsuccus, cujus pericarpium adhaeret calycis tubo, et sudapleurse, uti in floribus compositis. DC. Theor. EUm. p. 38u. (a) Lin. syst. veg. pog. 644.

ae pluries in successivis periodis materitatis observarejam delet digus home Butaines inosen nos prachisus sine quilus corum dictis pie credendum! Aut si bajumenti seguma naturaliter non secedit in Dypantil seminibulter non secedit in Dypantil seminibulter non secedit in Dypantil seminibulter non secedit in companion seminibulter non secedit in consumeration of the proposition of the propos

⁽s) Doctrinan hans seentes Clar. Henr. Comisi novam statuit methodum Compositorum , quas synantherur vocat: ounibus Linnari terminis immutatis , praecionas fructificationis partes, pti calvora periclinus, recentaculum clinas, them . Bisculorum espitulum colothidese , fractum sen semen evacelem aunellat : nora eromoforie de statuta , inauditam uponne eromorenhiem indusiad determinandos directionem , structurous , figuram , proportionem , situm , compositionem, eseterosque characteres, quibus distingunatur feuctificationia partes: Hise 1.º calethidem considerat tamonam spicam simplicem, breviusmam, compositam numerosis floribus sessitibus, approximatis, axem comunem tegentibus, bracteatis; bujumodi spicae axis brevissimus, et maxime depresany elimenthem conformat; bructore vice periolisms. In his naturally coloriddie state periclinum est univeriate equamentes , climanthes equamelliferus. a.º Sed. si fingamus (inquit) flosculos inferiores afortivor, bracteus autem subsistentes habeloms pericliaum phriseriste-squemorum, climanthem squamelliferum. 3.º Fingamus insuper bracteas superiores aberticar, ountesque flasculos audeistenter, babebimus clinanthem audom, periclinum anisoriate-aquamama. 4.º Fingamus adhuc 1.º Florculos inferiores afortione, an enrum bractess autsistentes: 2.º Ploscules superiores aubistentes et corum buncteus alortion; tum habelimus perieliaum pluriseriote-oquamonus, eliconthem sero audam. 5.º Fingamus denique ealathidem discoideam coronam pluriscriatam gerentem. ae bracteas flosculorum disci obortivas, habebimus dispositionem valde singularem, uti in ponnullis generibes (Dict. des sc. nat. tom, X p. 151).

Ad Polymniam Linnaeansm quod attinet, praemittendum recentiores Botanicos, etis plures novae stirpes detectae flueriat, quae primo intuita, babitu penseerim inspecto, ad illam spectare viderentur, rebus melios perpensis, tria constituisse distincta genera, Polymniam seiliect, Alcinam, et Wedelium.

Polymniae characteres sequentes essentiales tribuerunt -

Receptaculum paleaceum; pappus nullus: calyx duplex,

En considerationes generales ac praecipuss, quibus nora inuititur methodus Cassinina naturalis dieta, juxta quam Synastherwam Innilia in ao circiter tribus disiditur, quae monsullas sectiones constituent, obi quamplurima nova genera sedem inrecisast.

Quad pertium mereatur imprebus hie labor dieant Botaniei summi; mihi sufficiat rationes adducere, cur in descriptione Dysodii candem methodum secutus non forrim.

Et 1.º termini impitati non sunt adhibendi abi ad indicanda organa novo

 Et 1.º termini inusitati non sunt adhiberdi aki ad indicanda organa novo detecta, quae non contingunt in methodo Cassiniana.
 a.º Glossologio Cossiniana obscura i inutilis quosd terminos Linzaceanis aptio-

ribus , et abunde sufficientibus ad characterer explicandos , substitutos.

3.º Considerationes cenerales , ec praecipture quibus nova methodos inolistar

3.º Considerationesi generales, se precejure quittes sava metaodes somitor hipotheticae, me considerante reguas 'non util revera sont, sed uti praesupponentor', non anteroles, nom natura ipas compellitor dom aboque cassa abertos, et adhacentias anino trotum cooriginus; alfind est adhitic detegrer, alidi circenta excopirare.

4.º Dirichule Limanose in Syagensie consincele naturalis, excepte efficience, and composites non pertiact; nitius eain genaltum desiralisation, que in vazis polyganita alter, aque alter presents; the nuple citalendinae un vazis; qui lungis astrare concentre quan presentel 2 cum enthodos ergo magin naturalis, quan illa, quae non fuzzit modis perpetuas naturae leces centatura?

- » exterior 4-5-phyllus, interior 10-phyllus foliolis con-» cavis (1).
- Alcinae autem: » calyx simplex 5-phyllus patens,
- foliolis ovatis; receptaculum minimum paleaceum, pa leis ovatis-concavis; Pappus nullus; semina in orbiculum
- » expansa, corticata, apice tuberculis i minimis, et quinto » perforata (a).
- . Wedeliae denique = Receptaculum paleaceum. Pappus
- » 4-10-dentatus. Calyx simplex 4 vel 5-phyllus (3). Se-» mina terminata pappo substipitato membranaceo den-
- Quibus positis, et accurate perspectis nostrae plantae characteribus infra notatis, facile quisque dignoscere potest recte de illa novum genus fuisse constitutum.
- Differt eaim a praceedentibus circa receptaculum, in illis paleaceum, in Dysodio nudum (fig. 6 et 7); differt insuper a Polymnia ratione calycis, qui simplex est, non duplex (fig. 1); differt postremo ab Meina, et Wedeliu cism circa seminum forman, substantism, appendism,
 - Sed descriptiones, quas habemus a Richard, a Personnio (5), ab Humboldtio (6), aliisque (7), minus perfectae

» ticulato (4) ».

⁽¹⁾ Willd, sp. pl. ton, 3, part, 3, p. 2335.

⁽a) Pers. syn. pl. 11. 491.

⁽³⁾ Willd. loc. eit. p. a334.

⁽⁴⁾ Pers. loc. cit. p. 490.

⁽⁵⁾ Pers. loc. cit. p. 489.

⁽⁶⁾ Bumb. lot. cit.

⁽¹⁾ Consule Encycl. meth. 10pp. 11. 531, nec non dict. des sc. natur. 101. p. 573. 574.

mihi visae sunt ad tollendam omnem ambiguitatem; quapropter aliam ex viva planta praebero existimavi, addita icone nondum, ut sciam, allata.

Nomen Dysodii mehercule minus accommodatum est, eo quod substantiam foetentem indicet (1) in planta penitus inodora; sed retinendum censui ad confusionem vitandam.

Restat igitur ut descriptionem vobis tradam.

DYSODIUM (syngenesia polygamia necessaria Lin. Corymbiferae Jenss: Synantherae Heliantheae. Rich. R. Brown. Cassini).

Charact, essent, genericus,

Cal. simplex 1-phyllus 5-partitus. Coroll. radii 8-10, disci numerouse. Germ. dilforme. Recept. nudum columna centrali. Sem. difformia nuda, basi attenutat, latere externo coavexo superne biglanduloso, apice oblique truncata, receptaculi columnam circumvolvenia; cique basi adnexa. N. Charact. essent. specificos.

D. divaricatum, caule herbaceo, ramis divaricatis, foliis oppositis ovatis, hasi in petiolum attenuatis, apice sub-acuminatis, inaequaliter grosse-dentatis sinuatisve, pedunculis in dichotomia solitariis. N.

⁽i) Samen har sidente compositum e medallis Gereich ber, (federas) 200chez) junt spand ferente Larvier victus same Dynasten Josephaleman Spandarden Servicam fontilden unsernat (1970), pp. 4, pp

D. caule herbacco divaricato, foliis oppositis rhombeooratis, subdentatis, pedunculis dichotomalibus = Pers. syn. pl. 11. 480.

Melampodium poludorum: herbaceum, ramis linea pilosa instructis; foliis ovatis acuminatis, basi caneatis, grosse dentatis, supra scabris, subtus hispidulis; palea akunium obtegente costata subverucou-exasperata, apice exteriore denticulata. Humb. ex Kunlla nov. gen. et sp. p. 272. vol. 4.

Hab. prope st. Martham juxta rivum Gayra, et ab incolis vulgo sorito dicitur: (Bertero): floret sept.-octob. Bores flavi ⊙.

Descriptio.

Raza anna fitrote-ramena. Crizza berkacera, respuipedalis, teres, piloco-higidilou, subenaliciulus ramena. Razu oppositi per dichtomium, divarienti, teretes. Fuzzt-a-pollicaria, opposita, ovalis, basi in petidiam tatenata, pitera direnuta-ecunianta, margine insequaliter gessibelanta, interdum emilia parecipies ubbinata decinata, interdum emilia parecipies ubbinata decinata. Costa media nervisupe lateralitius subbinatogen, trincrista, venous, supra viridia, subtus pallidiera, sutrinque sachiendachimentes. Fanasz compositi radiati. Pedamenti in dichtomius solitarija, x3-politicare, teretes peliosiencili. Carza sinplex, 1-phyllus, 5-paritius, penistens, subglaber, luciti venois, patentismis, vosto-emborationis, costronicarios circinicis in venois, patentismis, vosto-emborationis, carefuscipieri,

margine ciliatis (fig. 1). Conollule radii: 8-10 feminese, semiflosculosae, patentes, unico ordine dispositae (fig. 9): ligula flava 2 linea longa , 1 - lata, ovata, concava, apice truncata, 3-dentata, dentibus inaequalibus viridescentibus (fig. 2. a): tubo albescente capillari ligula triplo breviore (fig. 2. b): stylus brevissimus bipartitus (fig. 2. c): stigmata duo simplicia, reflexa, atrata (fig. 2. d): germen difforme (fig. 2. e). ConoLLULE disci numerosae, hermaphroditae, steriles, erectae, longitudine radiorum, infundibuliformes (fig. 3): tubo basi albido, hinc flavescente (fig. 3. a): limbo duplo breviore, flavo 5-dentato (fig. 3. b): stamina quinque; filamenta medio tubi inserta (fig. 4): antherae coalitae, apice appendiculatae, atratae (fig. 5): stylus simplex incrassatus, exsertus (fig. 4. a): stigma indivisum sterile (fig. 4. b). Receptaculum concavum, nudum, argenteo-albescens, punctato-venosum, (fig. 6) columna centrali instructum. Semma ex radiis difformia, ı-linea lata , ı : longa , rugoso-callosa , subtetragona , basi attenuata, latere externo convexo superne 2-3-tuberculato, eaeteris planis, apice oblique truncata, nigra (fig. 8), receptaculi columnam circumvolventia, eique basi adnexa (fig. 6. a). Planta tota inodora, insipida.

Iconis explicatio.

Fig. 1 Calyx simplex 1-phyllus, 5-partitus, postice visus magnitudine naturali.

- Fig. 2 Corollula radii semislosculosa cum pistillo : deplo aucta,
- Fig. 3 Corollula disci flosculosa: duplo aueta.
- Fig. 4 Eadem longitudinaliter dissecta, et explanata cum staminum filamentis, quibus autherae sublatae sunt, ut appareat stylus incrassatus, exsertus, sterilis: duplo aucta.
- Fig. 5 Stamina separata, ut appareant filamenta libera cum antheris in cylindrum coalitis: duplo aucta.
- Fig. 6 Receptaculum antice visum, cui sublatae fuerunt corollulae, et quatuor semina, ut appareant venae argenteo-puotatae, et aduexa semina: magnitudise naturali.
 - Fig. 7 Idem post naturalem casum seminum , ut appareant columna centralis , et venae punctis argenteis destitutae ob exsiceationem liquoris , quo prius replebantur : magnitudine naturali.
- Fig. 8 Semina sicca variis lateribus visa : duple aueta.

local Rolling Offer de & for east jug ist.

· hofte Cillo Belitte just.

